

[21-05-2012]

Deanna Durbin

Mijn droom gaat vandaag in vervulling. Ik ben een ster.

Net als mijn filmidool wil ik bewonderd worden. Een frisse tiener met twinkelende ogen, een prachtige glimlach en een engelachtige stem.

Voor mijn plechtige communie, hebben mijn ouders kosten noch moeite gespaard.

Mijn jurk is zalmroze, de modekleur van de thirties. Een smal ceintuurtje toont de plaats waar over enkele jaren mijn wespentaille zal zitten. Pumps met hakjes zijn nog niet aan de orde. Voorlopig stap ik rond op degelijke mocassins.

Om op zeker te spelen, draag ik lichtgrijze kousen, een halve centimeter dik. Zo is er absoluut geen gevaar voor ladders. Nylons zal ik later nog genoeg verslijten.

Ik zal veel mensen de hand schudden. Een fijne lederen streling. Ze zullen mij proficiat wensen. Ik ben de primus van de klas. De directrice hing mij de gouden medaille om.

“Proficiat, kind. Je zult het nog ver brengen. Zo’n knap verstandje.”

Er wordt verwacht dat ik het missaal niet enkel draag ter versiering. Ook al accordeert de kleur van de omslag wonderwel bij het zijden lint.

“De Bijbel is onze inspiratie,” sprak de pastoor streng tijdens de voorbereiding.

“Gehoorzaamheid is een mooie deugd voor de meisjes. Devotie en zedigheid. Voorwaar, het woord van de Heer.”

Is het zondig vandaag een beetje frivool te zijn?

Jeanneke van om de hoek, draaide deze morgen mijn haar tot pijpenkrullen. Ze sprenkelde er zoet bier over, zodat de vorm er stevig in blijft. De geur blijft in mijn neus hangen. Vliegen komen er ongenadig op af. Ik verjaag ze met een mep van mijn handtasje.

Het pronkstuk van mijn toilet is de Deanne Durbin hoed. Mama fietste ervoor naar het ander eind van de stad. Het was haar geschenk voor mijn afstuderen met grootste onderscheiding.

Niemand van mijn vriendinnen heeft zo’n uniek exemplaar. Hij is duur en prachtig. Hemelsblauw met een witte strik. De rand valt bevallig over mijn voorhoofd. De schaduw verdoezelt zo het zware montuur van mijn bril.

Ik poseer fier en gelukkig. Vandaag ben ik de sweetheart.

Mieke Vandromme